

(Текст је писан 2009. године)

Израз "падобранац" у српском жаргону подразумева много тога, али ниједно могуће значење није баш пријатно: непозван гост на журци, неуки студент који је уписао факултет преко везе, збуњени директор који је каквом нејасном пречицом дошао до положаја – уопште, свако ко се не сналази или не припада окружењу у којем се незаслужено нашао – све су то "падобранци".

Један прави падобранац, међутим, са другог краја планете врло директно и жестоко заступа српски интерес у најболнијем проблему наше новије историје. Нимало несналажљив и ничим збуњен, оправдано се, као једна од најутицајнијих политичких фигура данашњице, осетио позван да прокоментарише противзакониту сецесију јужне српске покрајине:

- Косово припада Србији и у историјском и у географском смислу. Косовска независност је неприхватљива, то је врло опасан преседан за цео свет – поручио је фебруара прошле године председник Венецуеле Уго Чавез, бивши командант елитног падобранског батаљона венецулеанске војске, неколико дана пошто је Приштина, уз подршку западних сила, једнострано прогласила самосталност.

Саме ове речи биле би довољне да Чавез стекне неподељену и непролазну наклоност српске јавности, какву ниједан падобранац или „падобранац“ пре њега није имао. Наклоност која је постојала и раније, барем од септембра 2006. године, када је Чавез, на заседању Генералне скупштине Уједињених нација, председника САД Џорџа Буша назвао ђаволом.

Од његовог доласка на власт, ни Венецуела, ни Јужна Америка, а ни планета Земља више није исто што је била

Уго Чавез - падобранац који је уплашио Америку

Пише: In memoriam

среда, 06 март 2013 08:06

Уопште, цео свет је тада, пре скоро три године, био импресиониран одлучношћу којом се лидер једне земље из "дворишта САД" супротставио америчкој глобалној политици. Чак ни чињеница да његова Венецуела, захваљујући богатим налазиштима нафте (највећи светски снабдевач изван Блиског Истока), ипак може себи да допусти отворену конфронтацију са свемоћним Вашингтоном, није умањила углед Чавеза као омиљеног антиамеричког бунтовника. Многи су га чак прогласили „Кастром 21. века“, односно, државником ко је у стању да из непосредне близине поведе политичко-дипломатски рат са САД.

Али, Уго Чавез није ничија копија. Ни Фидела Кастра, кога назива својим оцем, ни Симона Боливара, који му је идеолошки узор још од ране младости. Вишеструко одликован као официр, имун на политички коректне фразе, фанатично посвећен цивилизацијској улози коју не крије да је себи наменио, Чавез је аутентична громада модерне политике. Са свим позитивним и негативним аспектима његове већ десетогодишње владавине државом, која је у прошлости била поприште небројених крвавих унутрашњих сукоба.

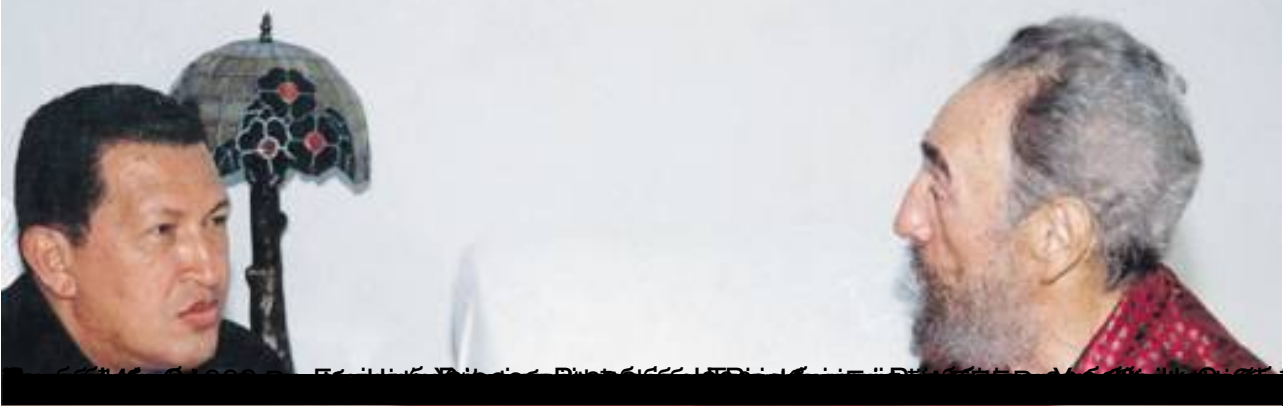
Чак и најљући Чавезови противници, међу којима има и његових дојучерашњих сарадника, признају му једно: у потпуности је остварио оно што је желео кад се, као млад, одрекао успешне спортске каријере зарад бављења политиком – да остави трага у историји! Од његовог доласка на власт, ни Венецуела, ни Јужна Америка, а ни планета Земља више није исто што је била.

Детинство и образовање

Уго Рафаел Чавез Фриас рођен је 28. јула 1954. у Сабанети, сеоцету на западу Венецуеле. Иако високообразовани – обоје су радили као учитељи – родитељи су му били веома сиромашни, па су малог Уга, заједно са старијим сином Аданом, послали код бабе Розе, која их је издржавала кроз целу основну школу.

Уго Чавез - падобранац који је уплашио Америку

Пише: In memoriam
среда, 06 март 2013 08:06

Уго Чавез - падобранац који је уплашио Америку

Пише: In memoriam
среда, 06 март 2013 08:06

